

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 19 (2320) 2004 m. rugsėjo mėn. 8 d.

Eina 48-tus metus

Melbourne

Ko katalikas negali pamiršti?

kun. mons. Petras Meilus

Katalikas negali pamiršti Dievo Įsakymų, Bažnyčios Įsakymų:

1. Šventes švęsk.
2. Sekmadieniais ir privalomomis šventėmis dalyvauk šv. Mišiose.
3. Laikykis pasninkų ir nesilinksmink draudžiamu laiku
4. Atlik velykinę išpažintį ir priimk Švč. Sakramentą.
5. Padėk išlaikyti savo Bažnyčią.

Privalomos šventės:

Šv. Kalėdų Pirmoji diena, Naujieji Metai, Žolinė (rugpjūčio 15 d.), Visų šventųjų šventė (lapkričio 1 d.), Visi sekmadieniai.

Nuo 7 metų amžiaus katalikas turi privalomų švenčių metu dalyvauti šv. Mišiose. Nuo šv. Mišių atleidžiami ligoniai, juos slaugantys, prižiūrintys mažus vaikus, namus, esantys tarnyboje. Kas be pateisinamos priežasties apleidžia šv. Mišias – sunkiai nusideda. Kada darom sunkią nuodėmę? – kai svarbiuose dalykuose laužom Dievo ir Bažnyčios Įsakymus.

kun. mons. Petras Meilus

Kas yra šv. Mišios? – Jėzaus Kristaus kančios, mirties ant kryžiaus ir prisikėlimo sudarbinimas bei prisiminimas.

Jeigu ne Kristaus mirtis ant kryžiaus, tai mes neturėtume išsigelbėjimo nuo amžinosios pražūties. Ar gali būti svarbesnis dalykas už gyvybės auką? Vadinasi, jei esame sveiki, laisvi, galime ateiti į šv. Mišias, bet tingime, nenorime eiti – sunkiai nusidedame.

Nusidedame ir pirmajam Dievo Įsakymui "Neturėk kitų

Dievų tik mane vieną". Sekmadienis yra Viešpaties garbei skirta diena. Pažiūrėkime, kiek surandame "dievukų" ir juos iškeliamo aukščiau už Dievą: reikia pailsėti, reikia pamokas ruošti, atostogos, svečiai, vaikai atvažiavo, turgus, sodas, treniruotės, sportas, vaisės, - o tu, Dieve, esi menkesnis, Tau aš neturiu laiko. Ar tai nėra didelis Dievo įžeidimas ir pažeminimas?

Nusidedame ir penktajam Bažnyčios Įsakymui – "Padėk išlaikyti savo Bažnyčią". Kas palaiko savo Bažnyčią? Tas palaiko, kas sekmadieniais ją lanko. Bažnyčia – tai ne vien pastatas, bet ir gyvoji Bažnyčia – ją sudaro tikintieji (bendruomenė). Ar pastebėjote kiek mažai jaunimo bažnyčioje? Kokia Bažnyčios ateitis? Senieji išmirs, o jaunimas neįpratęs

sekmadieniais eiti į bažnyčią – taigi ji bus likviduota. Kas nelanko bažnyčios, tas ją griauia. Griovėjų ir taip daug, jeigu tikintieji jos nepalaikys, tai kas tada ją palaikys? Tie, kurie sako, kad ateina tik per didžiąsias šventes? Dėl tokių Bažnyčios seniai nebebūtų. Kaip jie pasiteisins prieš Dievą?

Dievas žmogų apdovanojo sveikata: sveikos kojos, rankos, akys, ausys, protas. Daug kas mano, kad visa tai yra jo paties nuosavybė ir gali elgtis taip, kaip jam patinka, net piknaudžiauti, žaloti sveikatą rūkymu, alkoholiu, narkotikais, palaidu gyvenimu. Nepamirškime vieną kartą teks duoti ataskaitą Dievui – kaip ir kam panaudojome sveikatą. Viešpats Jėzus kalbėjo: "Kas darė gera, prisikels gyventi, kas darė bloga, prisikels stoti į teismą".

Dievas žmogui davė daug dovanų – ypač sveikatą – turime būti Dievui už ją dėkingi. Kai Kristus pagydė dešimt raupsuotųjų, tik vienas grįžo padėkoti. Kristus papriekiaštavo: "Argi ne dešimt pasveiko? Kurgi devyni? Niekas neparorėjo sugrįžti ir atiduoti Dievui garbę, kaip tik šitas svetimtautis" (Lk 17,17). Vadinasi Dievas reikalauja dėkingumo už sveikatą. Dėkingumą parodo tas, kuris sekmadieniais ateina pas Viešpatį į šv. Mišias.

KASDIEN...

Tėvas Stanislovas

Atgailautojas pasiima savo kryžių – tai yra savo kūną ir gyvenimo priešingumus. Bet tai dar ne viskas. Antai kiekvienas žmogus, kai jį ištinka tikrai didelis sunkumas, jau vien tik šaltu protu vadovaudamasis pasiima gyvenimo priešingumą ir jį neša. Taip daro ir daugelis krikščionių. Mes su išdidumu pasiimtume sunkią ligą, didelį priešingumą. Tai kartais suteikia mums net ir savotiško pasitenkinimo.

Bet tai dar ne viskas. Tikroji atgaila nesitenkina vien herojiškais aktais – didingais ir pastebimais. Ji pasiima pačią sunkiausią ir turbūt pačią kliniausią atgailos dalį, tai būtent "kasdien".

Kasdien!!! Kas gali aprašyti tai, kas glūdi šiame žodyje? Tas nuolatinis aistrų šėlimas. Tas nesibaigias ūpo kaitaliojimas. Tas nesiliaujas širdies netilpimas krūtinėje, veržimasis, troškimas. Tas nuolatinis nesutarimas su savimi. Ir tai vis kasdien: kas minutę, kas sekundę, sulig kiekvienu širdies tvinkniu. Ir nors mūsų dienose nebūtų didesnio skausmo, liūdesio, ligų, bet "kasdien" jau yra ir bus visada.

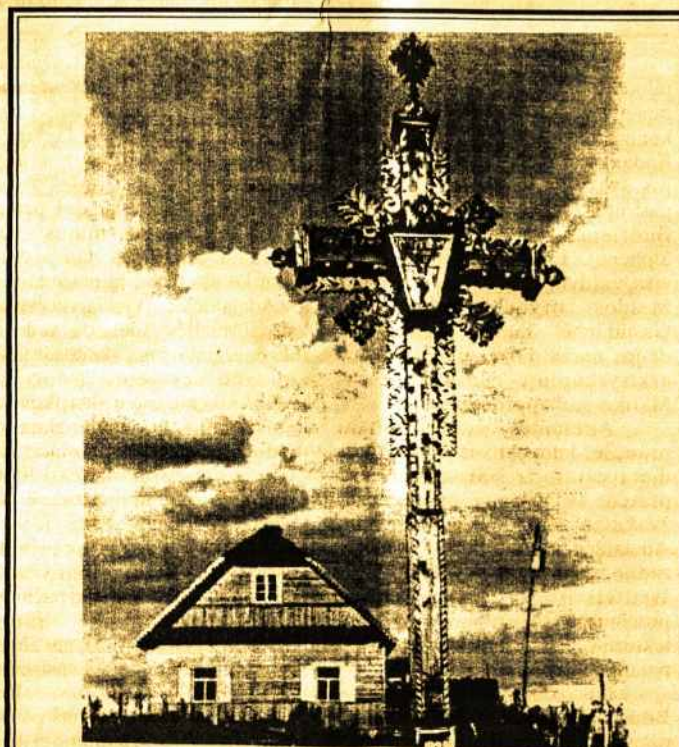
Paimkime šį kryžių, kuris vadinasi "kasdien", ir pasistenkime pripildyti jį

krikščioniškumo. Argi nejaučiate, kokia skaudi mūsų žaizda yra "sekmadienio krikščionybė", aukojimasis vien per sekmadienio pamaldas? Taip, litą, keletą litų ar net dešimtis mes nesvyruodami galime paaukoti sekmadienį, bet pirmadienį nesurasime Dievui nė vieno gero žodžio. Nesudėginsime ant aukos altoriaus savo aistrų, įgeidžių, neapykantos, suirzimo...

Su didžiausia pagarba minime kankinius, kurie savo gyvybes paaukojo Dievui. Stebimės kankiniais, kurie savo gyvybę paaukojo po ilgų ilgų kančių. O apie vieną kankinį pasakojama, kad jį švino grifeliais labai ilgai kankino jo maži mokyklos vaikai. Ir juo mažesnė buvo jų jėga, tuo didesnis buvo kankinio skausmas...

Gal nė vienam mūsų nereikės tokio ilgo kentėjimo, nebent būsime apšmeižti, apdrabstyti purvais, apjuodinti. Tačiau visi mes esame pašaukti į aną ilgą ilgą karalystę – į "kasdien". Trumputės dienos, lyg anie vaikai, kankina grifeliais, rodos, lyg po vieną nervą vis drasko ir drasko. Ir nors jos tokios trumputės, bet jos tokios skaudžios...

Viešpatie, suteik man jėgų su krikščionišku heroizmu nešti savąjį "kasdien"!

Dažnoje lietuvių sodyboje buvo kopyltstulpis, prie kurio vykdavo įvairūs paminėjimai. Dažnai suklupdavo praeivis maldai.

Nuoširdi padėka už paramą

Rugpjūčio 22 d. Adelaidės Lietuvių Katalikų Moterų Draugijos valdyba pravedė vąj Aust. Liet. Katalikų Federacijos leidžiamam laikraščiu "Tėviškės Aidams". Esame dėkingi už paramą \$500 sumoje, ALK Mot. Dr.-jai ir Lietuvių Caritas Inc. - Šv. Kazimiero Parapijos Tarybai, ALKF Valdyba ir redakcija

Adelaidės padangėje.

Zinias pateikia bendradarbis E. VARNIENĖ

Lietuvių Caritas Inc. – Šv. Kazimiero Parapijos Tarybos Metinis susirinkimas

įvykęs š. m. rugpjūčio mėn. 8 d.

Virš 30 atsidavusių parapijiečių po pietų kantriai laukė šio susirinkimo, nors kažkokių ypatingų pamainų ar santvarkos pakeitimų nebuvo pramatyta.

Įpratoje vietoje, prie kryžiaus ir rankšluostyje išausto tautos himno, kun. J. Petraitis atidarė susirinkimą malda. Pirmininkauti pakvietė V. Baltutį, sekretoriauti – V. Rupinskienę. Tuoj buvo išrinkta ir mandatų komisija – B. Budrienė, U. Jucienė ir J. Nekrošienė, o pereitų metų sekretorė R. Kubilienė perskaitė savo protokolą, kuris buvo priimtas be didelių pataisų. Sekė pranešimai:

Klebonas kun. J. Petraitis pasidžiaugė, kad parapijinis gyvenimas ėjo normalia tvarka ir neturėjome pagrindo nei skųstis, nei dejuoti. Adelaidėje jis jau išbuvo 20 metų ir tuo pralenkė visus buvusius šios parapijos kunigus ne tik amžiumi, bet ir metų skaičiumi būnant klebonu Adelaidėje. Redaguoja ir spausdina biuletinį "Adelaidės Žinios /Šventadienio Balsas" jau 14 metų ir jau 5-ri metai, kai patarnauja ispaniškai kalbantiems imigrantams. Metų bėgyje mūsų bažnyčioje buvo tik 3 krikštai o mirė net 9 lietuviai. Nuoširdžiai padėkojo visiems už bendradarbiavimą parapijoje, ypač Parapijos Tarybai, ALK Moterų Dr.-jai, At-kams ir Parapijos chorui.

Tarybos pirm. V. Baltutis pranešė, jog metų bėgyje turėjo 11 posėdžių, kuriuose be Tarybos narių dalyvavo ir dvi ALK Moterų Dr.-jos narės. Apgailestavo, jog vienas Tarybos narys – parapijos ūkvedys L. Kazlauskas sunkiai susirgo, o jo vieton kito ūkvedžio dar neteko surasti.

Kadencijos metu Taryba suruošė Užgavėnių popietę, klebono gimtadienio ir jo 20-ties darbo metų Adelaidėje vaišes. Pasidžiaugė, kad Tarybos nariai savo pareigas gerai atlieka ir kad Kat. Centro patalpose ir koplyčiuoje buvo pavyzdinga švara ir tvarka. Teko atlikti ir remonto darbų, kuriems reikėjo samdyti apmokamus amatininkus.

Parduota Christies Beach "Baltijos" vasarvietė už \$230,000. Katalikų Centro patalpomis naudojasi šeštadieninė mokykla ir skautai nemokamai. Veikia spaudos kioskas ir parapijos archyvas, o taip pat dviem kambariais veltui naudojasi Australijos Lietuvių Bendruomenės Archyvas. Parapijos Tarybos iniciatyva buvo suorganizuotas lietuviškų knygų persiuntimo į Lietuvą vąjus.

Iždininko V. Venciaus pranešime vyravo skaičiai. Išlaidų daugiau negu pelno, tik vasarvietės pardavimas užgarantavo parapijos kasą, kurioje dabar stipriai stovi \$328,369.17.

Revizijos Komisija, susidedanti iš S. Čipliesnės, A. Lazauskienės ir R. Jablonskio, pranešė, jog š. m. rugpjūčio mėn. Pirmą dieną patikrinus parapijos kasos knygas ir pateisinamuosius dokumentus, rado visus tvarkingai vedamus ir užtikrino, kad Šv. Kazimiero Parapija finansiniai stovi stipriai.

Nuostabu, kad po visų šių pranešimų neatsirado nei vieno pasisakymo ar paklausimo dėl papraijios tvarkos, jos remonto, niekas nepareišė nei liūdesio, nei apgailestavimo dėl vasarvietės "Baltijos" pardavimo. Atrodo, kad tikrai gyvename ekonomiškose orientacijos laikais ir svarbiu yra kad finasai būtų tvarkoje, pamiršti reikia, kaip brangi ta vieta buvo mūsų kūrimosi laikotarpyje.

Atėjus laikui rinkimams pusei Tarybos, pirm. V. Baltutis kvietė susirinkimo dalyvius siūlyti naujus kandidatus. Neatsiradus norinčių stoti į Traybą, visi buvusieji tarybos nariai sutiko likti ir toliau darbuotis.

Garbės pirmininkas kun. J. Petraitis (nerenkamas). V. Baltutis – pirmininkas, P. Gasiūnas – vice pirm. ir sekretorius, V. Vencius – iždininkas, V. Vieraitis – parengimų vadovas, V. Nekrošius – baro vedėjas, jo padėjėjas P. Gasiūnas, L. Kazlauskas – ūkvedys – sunkiai serga ir yra ieškomas jo pavaduotojas, šiuo laiku jo pareigas eina V. Vieraitis.

Revizijos komisija taip pat sutiko pasilikti dar vieniems metams ir susirinkimas jiems padėkojo plojimu.

Sekė parapijoje veikiančių organizacijų pranešimai: Adel. Liet. Kat. Moterų Dr.-jos pranešime pirm. S. Vasiliauskienė pareiškė, jog darbavosi šalia Tarybos, padėdamos jų parengimuose. Ruošia popietes badajantiems parenti, pietus ir loteriją "Tėviškės Aidams", kiekvienais metais suruošia "Šiupinį", organizuoja pietus kiekvieną sekmadienį po mišių, remia Šv. Kazimiero kolegiją Romoje, Telšių seminariją Lietuvoje, ir kun. H. Šulco benamių vaikų namus. Be to, dvi dr.-jos narės

Adelaidės Kat. Moterų Dr.-ja atšventė savo Metinę Šventę

"Žolinė" - Marijos dangun paėmimo šventė - Adelaidės Lietuvių Katalikų Moterų Dr.-jos svarbiausia diena - jų metinė šventė. Kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais jos stengiasi šią dieną kuo iškilmingiau atšventi.

Šeštadienio ryto 9 val. išgirdome specialiai šiai progai paruoštą radijo valandėlę, kurioje visos buvusios dr.-jos primininkės - A. Urnevičienė, E. Lomsargienė, T. Gasiūnienė, S. Pusdešrienė ir dabartinė pirm. S. Vasiliauskienė su vice-pirm. J. Nekrošienė deklamavo, informavo ir diskutavo savo nuveiktus darbus ir užsiminė apie ateities planus. Šią programą perpyne Marijos garbe skirtomis giesmėmis, bei dainomis. Kun. J. Petraitis, pasveikinęs visas dr.-jos nares, savo kalboje išryškino "Žolinės" šventės svarbą. Šią programą paruošė E. Varnienė.

Sekmadienio rytą visi Adelaidės tautiečiai buvo pakviesti dalyvauti šventoje valandoje, kurioje po kiekvienos rožinio paslapties dr.-jos narės deklamavo eilėraščius iš "Marijos litanijos":

Taikos, Tu Karalienė, vadinies,

visų tautų Valdovė maloninga.

Pažvelk - kiek žemėj kraujo ir ungies,

Kaip šiandien broliu brolio meilės stinga.

O melsk už mus. Suteik taikos širdims

- Ir visos audros žemėje nurims.

pilnomis teisėmis dalyvąja Tarybos posėdžiuose. Vėlinėse lankomi kunigų kapai ir ten pasimeldžiama. Kadangi turime savo bažnyčią, tai ir jos švara ir altoriaus puošimu pasirūpinama (G. Kazlauskienė, B. Budrienė, Z. Vencienė ir S. Šipliesnė). Ligonijų lankymą atlieka visa valdyba ir V. Rupinskienė. Maldos organizatorė – T. Gasiūnienė. Tautiniuose rūbuose dr.-jos narės dalyvąja Adelaidės arkivyskupijos ruošiamoje Šv. Marijos garbei procesijoje.

Adelaidės Ateitininkai pranešė, kad kaip ir kiekvienais metais, taip ir šiais Sekminėse pravedė šv. Valandą, prie uždegtų žvakučių kiekvienam mirusiam Adelaidės ateitininkui. Suroštos radijo valandėlės Šv. Kazimiero šventei ir Kristaus Valdovo progomis. At-kai organizuoja mišių lektorius ir aukos nešėjus, o taip pat patarnauja kunigui per mišias.

Dr. Pauliaus Jatulio Bibliotekos vedėjas A. Kubilius pranešė, jog šimet daug pasidarbavo su knygų persiuntimu į Lietuvą. Ragino visus daugiau skaityti ir užsisakyti dr. Algimanto Taškūno knygų anglų kalba "Letters from the outside".

Šv. Kazimiero bažnytinio

Į Pažaislio Mariją

Motinėle, Tu iš seno globoji Kauną ir visą Lietuvą. Tu pasirinkai vietą, kurią mes Pažaisliu vadiname, o seniau ją talkos Kalnu vadino. Iš čia Tu nešei mums savo taiką, Tu taikos Karalienė.

Mes mylime Tave, Pažaislio Dievo Motina! Didžiais būriais mūsų broliai lanko Tavo šventovę. Mosleiviai maldauja sekmės savo mokslui, motinos – vaikeliams sveikatos, darbininkai – palaimos savo darbu.

Marija, tu visų išklausi ir visiems padedi: Tu neapleisi mūsų, toli iš savo tėvynės išklydusių. Amen.

Mišias už gyvas ir mirusias dr.-jos nares atnašavo kun. J. Petraitis, pritaikydamas pamokslą apie Mariją ir Morą. Skaitymus atliko dr.-jos pirm. S. Vasiliauskienė, auką atnešė Z. Vencienė ir S. Čipliesnė, kurios abi, vėliau apdovanojo visus bažnyčioje esančius pašventintais žolynais. Bažnyčioje altorius skendo žalumnyuose pūpojančiomis orchidėjomis, kurias dovanavo T. Gasiūnienė, o meniškai sutvarkė Z. Vencienė.

Vėliau, salėje, visi gražioje šventės nuotaikoje pietavome ir... planavome sekantį parengimą - pietus ir loteriją. "Tėviškės Aidams" parenti, nes rupjūti - dr.-jos veiklos planuose - katalikiškos spaudos rėmimo mėnuo.

choro pranešimą padarė V. Opulskis. Jis pranešė, jog neseniai atšventė choro 45 metų jubiliejų, gražiai bendradarbiaudami su "Lituanian" choru, dažnai susiję verda pietus, norėdami pasidaryti lėšų.

Pasisakymuose dėl pranešimų iškilo visuomet mums rūpimas "Jaunimo" klausimas: kur jis dingęs, nes mūsų komitetuose jų nesimato. Išvada, jog Adelaidėje žala padaryta gan senokai, kai visi veiklieji Adelaidės vadovai buvo toki energingi, jog pakaitos ir neieškojo, kol tapo per vėlu. Nepriėmė ir angliškai kalbančių, kritikavom ir jų lietuvių kalbą. Savo parengimus darome dienos metu, kada jaunimas dirba, o "Jaunimo vakarai" neteko lietuviškai kalbančio jaunimo ir užsidarė. Gal per daug reikalaujama?

Pirmininkaujantis V. Baltutis pasiūlė sukviesti visą žinomą jaunimą į susirinkimą ir jų pačių palausti, kodėl jie nelinkę jungtis į besidarbuojančių gretas, nes žinome, jog kitur ir bendruomenės susirinkimuose kalbama dviem kalbom. Reikalas svarbus – gal reikės mums pasikeisti ir labiau derintis prie jaunimo reikalavimų.

Susirinkimas baigtas malda ir tautos himnu. Diskusijos karštai tęsėsi prie baro langelio, kur Parapijos Taryba visus vaišino vaisvandeniais ir kitokiomis gėrybėmis.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorė Marija Geštaitienė, email: mgestaitas@hotmail.com

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$90 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

RUGPJŪČIO –RUGSĖJO SANKIRTOS ĮVYKIŲ AKCENTAI

Edmundas SIMANAITIS

Rugpjūčio–rugėjo sankirtoje keli įvykiai paliko ženklų pėdsaką Lietuvos, Europos, o ir viso pasaulio istorijoje. Dviejų totalitarinių režimų vadeivų Stalino ir Hitlerio nusikalstamu susitarimu, kuris istorijoje minimas kaip Molotovo–Ribentropo paktas, buvo pasidalintos Rytų Europos valstybių teritorijos ir suplanuota II Pasaulinio karo pradžia. Vermachtas įsiveržė į Lenkiją 1939 m. rugėjo 1 d. Raudonarmiečių divizionas rugėjo 17 d. smogė kraujuojančiai Lenkijai į nugarą. Taip buvo pradėtas II Pasaulinis karas, atnešęs begalę nelaimių ir pareikalavęs milijonių aukų. Sąjungininkai nacių režimą nušlavė karine jėga. Ant melo ir smurto pamatų suręsta komunistinė Sovietų Sąjunga dėsningai sugriuvo pati.

XX amžiuje lietuviai 1918, 1941 ir 1990 metais skelbė pasauliui atkurią savo valstybę ir jos nepriklausomybę. Ir visais atvejais kaizerio, bolševikų–nacių ir sovietų okupacijos sąlygomis. Dar vis pasigirsta nesustipėjusių politikų ir net istorikų balsų, esą tai nebuvo tikra nepriklausomybė. Mėginama įtikinti, kad pirma reikėjo išsilaisvinti, o tik po to skelbtis nepriklausoma valstybe. Istorinė patirtis akivaizdžiai rodo, kad tautos valia visada buvo lemiantis veiksnys. Pirmiausia atsirasdavo teisinis sprendimas ir tik po to įgyvendinimo rūpesčiai.

Nepriklausoma valstybė negali toleruoti ją okupavusios svetimos kariuomenės buvimo savo teritorijoje. Pagal abiejų šalių pasirašytą grafiką Rusijos kariuomenė turėjo būti išvesta iš Lietuvos iki 1993 m. rugėjo 31 d. Savaite likus iki termino ant sovietų armijos technika pakrauto traukinio vagono Kirtimų geležinkelio stotyje atsirado juodu humoru dvelkiantis užrašas: „Ekspresas „Vilnius–Vorkuta“ prišalo prie bėgių.“ Trukdymo ir vilkinimo būta daug. Maskva delsė ir laukė kol Lietuva suabejos. Veltui!

Į Lietuvą atvykęs Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos prezidentas M. Martinez kalbėjo: „Rusijai pačiai naudingiau išvesti armiją iš Lietuvos. Jūs turite būti tvirti ir mes būsim tvirti.“ Laikraščiai skelbė Šventojo Tėvo Jono Pauliaus II apsilankymo Lietoje programą. Šie du faktai ir nuosekli Lietuvos pozicija derybose su Rusijos Federacija nulėmė baigtį. 1993 m. rugpjūčio 31 d. 23 val. 45 min. karinis ešalonas su paskutiniu Rusijos kariuomenės koviniu daliniu išvažiavo iš Lietuvos per Kenos geležinkelio stotį. Pirmoji laisvės diena be okupacinės kariuomenės!

Šia proga rugėjo 1-ąją Vilniuje Sąjūdis surengė iškilmingą minėjimą. Seimo opozicijos vadovas V. Landsbergis kalbėjo, kad ši diena turėtų tapti tautos švente. Derybų dėl Rusijos kariuomenės išvedimo vadovas ambasadorius Č. Stankevičius, sveikindamas susirinkusius žmones, pranašiskai įspėjo, kad lietuvių tautai teks visada telkti savo pilietinę vilią ir budėti, saugant tėvynės nepriklausomybę. Ambasadorius buvo iš tiesų įvalgus. Per Antrosios Respublikos 14 gyvavimo metų „artimoko užsienio“ rezgamų provokacijų seka niekada nebuvo nutrūkusi. Visais kritiškais momentais valstybės politikai ir piliečiai gebėdavo pakankamai sutelkti pilietinės valios

Konstitucijai ir mūsų pilietinėms bei moralinėms vertybėms apginti.

Mokslo metų pradžia – nuo seno šventė ne tik besimokančiam jaunimui, ne tik gausiam mokytojų būriui, bet mažne kiekvienam šalies gyventojui, iš kurių daugelis mokosi, tobulinasi, persikvalifikuoja, o jei patys nesimoko, tai jų artimieji – sūnūs, dukros, vaikaičiai semiasi žinių mokyklose, kolegijose, universitetuose. Rugėjo Pirmoji – suteikia progą pamąstyti apie mūsų tautiečių, o ypač jaunimo lietuviybės pagrindą – gimtosios kalbos mokymo reikalus išsivijoje ir subyrėjusios Sovietijos šalyse.

Prisiminkime kaip mūsų proseneliai kentė lietuviškos spaudos ir gimtosios kalbos draudimą XIX amžiuje. Argi galima pamiršti sovietmečiu vykdytą imperinę politiką, kai Mokykla buvo paversta tautinės ir pilietinės savimonės naikintoju irankiu? Kremlius negailestingai žlugdė lietuvių, reikalaujamas uždarinėti lietuviškas mokyklas ir steigti rusiškas bei lenkiškas. Per kelerius metus buvo uždarytos net 367 lietuviškos mokyklos Vilniaus krašte. Socializmo–komunizmo šūkiams maskuojama politika buvo provokuojamas nepasitikėjimas tarp tautų. Tik vieni rusai turėjo išimtinę privilegiją bet kuriam Sovietijos krašte mokyti savo vaikus gimtąja kalba. Praeities palyginimai su nūdienos padėtimi iškalbingi ir reikalingi. Nemažiau, kaip ekonomikos plėtros reikalai, visuomenei rūpi jaunimo pilietinis ugdymas, paremtas meile gimtajam kraštui, pagarba tradicijoms ir papročiams. Prof. V. Vardys yra rašęs, kad piliečiams svarbu žiūrėti ne į vieną tašką, o žvelgti viena kryptimi. Palinkėkime gausiam pedagogų korpusui sėkmės jų kilniame darbe.

Rugėjo 29 d. nuniokotoje ir užtvindytoje rusų divizionomis Čėčenijoje „išrinktas“ Maskvos statybinis naujas marionetinis prezidentas. „Rinkimų“ scenarijus ir okupanto tikslai tokie patys, kaip 1940 m. liepą prieš mėnesį okupuotoje Lietuvoje – pagal Kremliaus scenarijų suvaidinti rinkimų farsą, kuris užsieniui turėtų rodyti ne aneksijos faktą, kokią nors „taikią socialistinę revoliuciją“ ar „savanorišką prisijungimą“ Esminis skirtumas toks: Lietuva tuomet buvo tik pradėta niokoti, o nūdien Ičkerijos Respublika sutrypta, jos miestai sugriauti, tebevyksta planinės genocido akcijos demokratijos pasaulio akivaizdoje, didžiosioms valstybėms solidariai tylint. Šis faktas vertintinas kaip įsakmus įspėjimas budėti ne tik mūsų šalies nepriklausomybės sargyboje, bet ir visomis išgalėmis remti pavergtųjų tautų pastangas išsilaisvinti.

Prieš 11 metų žiniasklaidoje pasirodė trumpas Popiežiaus Jono Pauliaus II sveikinimas Lietuvai, kuriame buvo ir tokie žodžiai: „Brangieji! Atkeliausiu pas Jus ir Jūsų kaimynus latvius ir estus kaip draugas ir ganytojas. Kaip bičiulis norėčiau įžengti į Jūsų pirkias, norėčiau išgirsti Jūsų nuoširdų ir

Vėl rinkimai

dr. Jonas KUNCA, M.D.

Šiaip taip pavyko išsirinkti Prezidentą, kuris tinkamai reprezentuos mūsų šalį ir neužsiimsinės pavojingom jai intrigom. O čia pat, vos už poros mėnesių, vėl teks rinkti naują Seimą. Nuo rinkėjų priklausys, koks bus tas Seimas, atseit, kokia bus sekanti valdžia.

Pagal Lietuvos konstituciją, gavusi daugumą balsų partija sudaro naują vyriausybę, kuri ir bus tikroji šalies valdovė. Prezidentas mūsų šalyje yra reprezentacinė figūra. Taigi, valstybės ir jos žmonių gerovė priklausys nuo naujos vyriausybės sumanumo, iniciatyvės ir sąžiningumo. Seimo dauguma leis naujus įstatymus, pertaisys kai kuriuos dabar galiojančius. Turėdama pakankamą balsų skaičių Seimo dauguma gali net pakeisti pačią konstituciją ar jos dalį. Dėl to Seimo rinkimai yra labai svarbūs ir verti gilaus apmąstymo.

Dabartinė vyriausybė, kaip ir visos buvusios, yra praradus gyventojų pasitikėjimą dėl korupcijos valdžios įstaigose, policijoje, teismuose ir politikų tarpe. Ekonomiją ir finansus ji tvarkė neblogai. Turėdama daugumą Seime ji užtikrino ir valdžios stabilumą. Visa dešiniųjų partijų grupė yra susiskaldžius ir praradus gyventojų paramą. Kiek populiareesnė yra K. Prunskienės vadovaujama partija.

atvirą žodį; norėčiau paklajoti po Jūsų laukus, dažnai paženklintus tokiais Jums brangiais kryžiais; norėčiau su visais ir su kiekvienu iš Jūsų susitikti.

Kaip Ganytojas ateinu skelbti Jūsų miesto bažnyčiose ir aikštėse, kur po tiek kančios ir tokių negandų Kristus lieka Jūsų viltis.“ (*„Lietuvos aidas Nr.170, 1993-09-03“*). Rugėjo 4 d. Jonas Paulius II, išlipęs iš lėktuvo Vilniaus aerodrome, atsiklaupė ir pabučiavo Lietuvos žemę... Aukštojo Svečio apsilankymas rodė ne tik lietuvių tautos siekio atkurti nepriklausomybę teismo pripažinimą, bet ir meilę mūsų kraštui, Ganytojo motinos gimtinei.

Paskutinį rugpjūčio sekmadienį Atėnuose įvykių įspūdingas XXVIII olimpinio žaidynių pabaigos aktas. Apie sporto varžybas ir lietuvių laimėtus ir nelaimėtus medalius rašoma, rodoma ir kalbama per visas visuomenės informavimo priemones. Nesikartojant norėtusi pabrėžti vieną iš esminių ir mums, Lietuvos Respublikos piliečiams, be galo svarbų akcentą. Mes jau visur kalbame pasauliui savo kalba, kaip lygiavertė tauta ir lygiateisė valstybė. Sporto kalba – labai veiksmingas Lietuvos užsienio politikos dėmuo. Kada skamba Vinco Kudirkos giesmė Atėnuose, kada ant stiebo stadione kyla mūsų Trispalvė, būtent tada su skausmingu pasididžiavimu suvokiame praėjusio amžiaus laisvės kovų reikšmę Tėvynės ir Europos istorijai, o patirti praradimai sibiruose ir visų žemynų egzilyje rodo Tautos dvasios stiprybę.

Vasaros ir rudens sankirtos įvykių datos įvairiareikšmės, kaip ir mūsų gyvenimas. Buvome, esame, būsim!

1 Z. Zinkevičius. Lietuvių kalba naujaisiais laikais, Vilnius, 1994, p.78

Tik ją daug kas nepasitiki dėl susidėjimo su Paksu, o vėliau su Uspaskich. Lieka dabar populiariausia pastarojo Darbo partija, kurią, pagal žmonių apklausinėjimą, remia trečdalis šalies gyventojų, nes Uspaskich žada įvesti tvarką mūsų valstybėje ir staiga pagerinti žmonių gerbūvį. Atseit, būtų padidintos algos ir pensijos, sukurtos naujos darbo vietos. Jo žodžiai skamba viliojančiai, ir daug kas pagalvoja, o kodėl nepabandyti? Skęstantis griebiasi už šiaudų. Darbo partijos galimybės gauti daug balsų yra pagrįstos. Bet reiktų ir pagalvoti, kas atsitiktų, jei obsoliučią daugumą laimėtų minėtas šalies gelbėtojas. Padidinti pensijas ir algas išde nėra pinigų. Taigi, jei Darbo partija mėgintų pildyti pažadus, valdžia būtų priversta bristi į užsienio skolas. Per gana trumpą laiką pasibaigtų tie skolinti pinigėliai. Bankai, matydami tokį mūsų valdžios elgesį, nustotų daugiau skolinti. Tuo tarpu apstatų daroma ekonominė pažanga, padidėtų bedarbių skaičius. Vėl kiltų nepasitenkinamas nauja valdžia. Tik ja atsikratyti nebūtų galima iki sekančių rinkimų už 4 metų. Darbo partija išdalintų valdininkų vietas saviesiems su ta pačia sovietine galvosena. Prieję prie valstybės lovio jie greičiausiai skubėtų praturtėti praktikuodami tą patį metodą – kyšių ėmimą. Taigi ir korupcijos sustabdymo greit nesulauktumėm.

Išsirinkdami į valdžią neaiškios kilmės užsieniečio sukurtą partiją nebūtume tikri, kad jos vadai dirbs Lietuvai, o ne didžiosios kaimynės interesams. Kokie jie yra, visi žinome. Taigi, toks pasirinkimas nežada nieko gero ir dar pastatytų į pavojų Lietuvos ateitį.

Kodėl Uspaskich taip yra įsimylėjęs į mūsų šalį ir nori ją būtinai išgelbėti? Kodėl jis neskuba į jo gimtinę – Rusiją, kuriai trūksta tokių gelbėtojų daugiau negu Lietuvai? Tokia užsieniečio meilė mūsų kraštui darosi įtartina.

Matosi, kad Darbo partija Lietuvai nepakeliamai. O likusios partijoms žmonės nustojo pasitikėti. Kyla klausimas: už ką balsuoti? Į jį atsakytumėm kitu klausimu: už ką neatiduoti balsų? Kai turime rinkti vieną iš dviejų blogių, visad rinksimės mažesnę blogį ir atmesime didesnę. Kitaip tariant, mums naudingiau neatiduoti balsų už nepatikimą Darbo partiją, kad išvengtų nemalonų ir žalingų netikėtumų bei intrigų. Prezidentūros krizė lai būna gera pamoka ateičiai. O už ką balsuoti? Ar iš vis apsimoka dalyvauti rinkimuose? Kairės ir dešinės pakraipos partijose yra nemažai padorių žmonių. Kiekvienas gali pasirinkti, už kurį verta balsuoti. Taip atsijoję grūdus nuo pelų išsirinktume padoresnę Seimą, taigi ir vyriausybę. Ateityje Seimo ir vyriausybės nariai bus atsargesni po išgyventos baimės, į kurią nuvedė jų elgesys. Supras jie, kad su korupcija būtina rimčiau kovoti, o įstaigose padoriau aptarnauti atėjusius su reikalais piliečius. Bus išlaikytas stabilumas mūsų valstybėje, kuri galės pagreitinti pažangą. Atsieksim per trupesnę laiką tą išvajotą Vakarų Europos gyvenimo lygį. Aišku, tik per kokius 10 metų, o ne tuojau pat kaip žada Darbo partija.

Seimo rinkimai šį kartą bus labai svarbūs. Todėl kiekvienas gyventojas privalo juose dalyvauti, nes nuo rezultatų priklausys šalies ir kiekvieno jos gyventojų gerbūvis.

Sydnejaus padangėje

Laikas pašėliškai bėga. Štai jau persiritome į kitą pusę metų nuo metų pradžios. Kuo galime pasigirti mūsų kolonijoje. Gi Sydnejaus "Dainos" choras su dirigente Birute Aleknaite gražiai atšventė savo 50 metų jubiliejų. Esame dėkingi kitų miestų dirigentams Birutei Prašmutaitei Melb. Aldonai Scano Geel. Jonui Pociui Adel., kurie nepabūgo ilgios kelionės ir išlaidų. Atvyko su dovanomis pasveikinti "Dainos" choro. Suvažiavo ir buvę dirigentai Zita Belkutė iš Perth, Stasys Žukas iš Newcastle'o ir Marija Umbražiūnienė iš Sydnejaus. Džiaugėmės mūsų svečiais ir jų nuoširdumu. Dar tebegyvename maloniais prisiminimais iš šio jubiliejaus ir dėkojame Dievui, kad Jis leidžia gyventi ir būti naudingais mūsų bendruomenėi. Susitikime vėl kaip viena šeima Melburne per Australijos Lietuvių Dienas.

Mūsų Mirusieji

Nutilo dainos mūsų subvumuose, kai ausyse nenustoja garsai Amžiną atilsį. Sydnejuje nėra išimtis. Lydime amžinybėn beveik kas savaitę. Baigiasi žemė mūsų kapų sekcijoje. Nespėja nudžiūti ašaros, štai ir vėl mirties angelas pas mus. Nuo pradžios metų atsisveikinome su: sausio mėn. Konstancija Riddiene ir Juze Penkaitiene, vasario mėn. Justinu Jasiuliu-Jasiulevičium, balandžio mėn. Genovaite Kasperaitiene, gegužės mėn. Algimantu Milašu, birželio mėn. Mikase Radzevičiene, Ksenija Dauguvietyte-Šniukščiene, liepos mėn. Viktoru Skaiviu, Valentinu Gulbinu, rugpjūčio mėn. Stasiu Jankausku. Amžiną atilsį mūsų mirusiesiems.

Parapijos žinios

Nors šiose skiltyse sveikiname Adelaidės tikinčiuosius, o ypatingai jų kleboną kun. Juozą Petraitį MIC švenčiantį savo 82-rajį jaunystės jubiliejų ir 20 metų dirbantį Kristaus Vynuogyne, netoli nuo Barosos tarp Adelaidės lietuvių. Sveikatos ir gausių dievo malonių Jums visiems.

Grįžtu į savo kaimą Sydnejuje. Turime ir mes kunigą, kuris atvažiuoja atlaikyti mišias lietuviams vieną kartą į mėnesį. Kunigas lenkas – tai mūsų pusbrolis Jan Stankevičs. Save vadina Jonu Stankevičium, nes jaučia kad gyslose yra lietuviško kraujo. Važiavo į

Lietuvą mokintis lietuviškai. Rekomendavome arkiv. Bačkiui ir vysk. Tunaičiui. Dėja niekas jam ten nepadėjo ir sugrįžo galite spėti su kokia nuotaika. Vistiek kun. Jonas lietuvių nepaliko. Mokė toliau lietuviškai ir štai per Žolinę atlaikė visas mišias lietuviškai. Kiek jų klausėsi? 50-60? Klausimą dėl lietuvių kunigo kelia ir čia, bet jie į pamaldas nesilanko. Nežinau koks kunigas galėtų pas mus važiuoti, kai nėra parapijos namų nėra automobilio, o svarbiausia bažnyčioje žmonių. Gerai Aelaidėje, kad jų klebonas "mažai valgo", bet tai jį turime tik vieną po Pietų Kryžiumi. Kito tokio nerasime net su žvake. Atvažiuoja ir pas mus kunigai iš Lietuvos. Buvo čia ir vyskupas Rimantas Norvilas. Lietuvoje statydavome vyskupui specialius vartus. Sydnejuje per vyskupo mišias tarp suolų švilpavo vėjas. Ką galėjo pasakyti vyskupas surižęs į Lietuvą Vyskupų konferencijai apie Sydnejų. Lai niekas negalvoja, kad mus nestebi ir australų katalikų vadovybė ir daro atitinkamus sprendimus.

Susitikimas su vyskupu David Cremin

Kadangi yra iškilęs klausimas dėl pamaldų uždarymo lietuviams, Parapijos Komiteto nariai Danutė Ankienė, Kęstas Ankus, Antanas Kramiljus ir Sydnejaus Apylinkės Valdybos pirmininkas dr. Ramutis Zakarevičius rugpjūčio 1 d. dalyvavo pasitarime su Katalikų Imigracijos Departamento direktorium vysk. David Cremin. Pasitarimas vyko draugiškoje aplinkoje. Airių kilmės vyskupas David Cremin labai palankus lietuviams. Jis sakė, kad kai bus bėda, tai pats atlaikysias lietuviams pamaldas.

Sydnejaus lietuviams pamaldos įvyko rugpjūčio 17 d. įprastu laiku St. Joachim's bažnyčioje Lidcombe. Šv. Mišias atnašavo Fr. Roger Bellmore SM. Fr. Roger mums patarnaus pagal galimybę iki šv. Kalėdų. Sekite pranešimus per spaudą ir radiją.

A.V.Kramiljus, vicepirm.
Sydnejaus Lietuvių Katalikų
Kultūros draugija

Lietuvos studentai Viktorijos Universitete

Iš kairės: Generalinis konsulas Melburne Andrius Žilinskas, Gintarė Verbickaitė, Algis Akstinas ir ALF pirm. Algis Šimkus

Grazina PRANAUSKIENĖ

Algis Akstinas ir Gintarė Verbickaitė į Australiją atvyko įsigyti Magistro laipsnius Biznio Administracijos srityje. Jiedu įsikūrė studentų bendrabutyje ir jau pradėjo lankyti paskaitas. Į lietuvių bendruomenę įsijungė nuo pat atvykimo dienu. Viktorijos Universitete studentų iš Lietuvos niekada nebuvo, tad tai yra ne tik maloni staigmena Universiteto Vadovybei, bet taip pat Melbourne lietuviams. Taip vadinamas "mūsų draugas", prof. Ron Adams, labai noriai susitiko su studentais ir kitais Lietuvių bendruomenės atstovais aptarti tolimesnio bendradarbiavimo planus.

Rugpjūčio mėnesį įvykusiame pasitarime, prof. Adams ilgokai kalbėjo apie Universiteto ir Bendruomenės ryšių vystymo svarbą, pabrėždamas, kad tarpusavio bendradarbiavimas gali atnešti vaisingus rezultatus tiek palaipsniui augant studentų iš tėvynės skaičiui, tiek Viktorijos Universitetui talkinant bendruose atiteities moksliniuose projektuose. Ron, buvęs Europos-Australijos Instituto Direktoriumi Viktorijos Universiteto sudėtyje, jau ne naujokas Lietuvių bendruomenės. Jis užsiėmė dr. Genovaitės Kazokienės daktarinės disertacijos apie Australijoje gyvenančius lietuvių menininkus laida. Knyga išėjo 2003 birželio mėnesį, pačiai autorei ir profesoriui dalyvaujant leidinio pristatyme Vilniuje ir Kaune. Visos už knygą surinktos lėšos yra kaupiamos Viktorijos Universitete, dr. Genovaitės Kazokienės Stipendijų Fonde.

Melbourn Generalinis Konsulas Andrius Žilinskas pasidžiaugė mums palankiai susiklosčiusiomis aplinkybėmis aktyviau bendradarbiaujant su įtakingomis įstaigomis ir asmenimis už Lietuvių Bendruomenės ribų. Jis išklė jau pernai liestą temą apie mokslinių tyrimų Australijos Lietuvių Bendruomenėje atlikimą. Jeigu Viktorijos Universiteto mokslininkai galėtų panagrinėti dabartinę situaciją, tai būtų labai naudinga planuojant tolimesnę Bendruomenės veiklą. Žiūrint iš šiandienos taško, tolimesnė veikla priklausys nuo aktyvesnio jaunesnių kartų įsiliejimo į lietuvių puoselėjimą.

Australijos Lietuvių Fondo pirmininkas Algis Šimkus pasveikino Algį ir Gintarę, palinkėdamas visokeriopos sėkmės

ne tik moksloje, bet ir lietuviškoje veikloje. Pirmininkas pažymėjo, jog Universiteto ir Bendruomenės ryšys yra ne tik visapusiškai naudingas, bet ir rodo, kad lietuviams sugeba garsinti savo vardą platesniu mastu.

Algis ir Gintarė pasidalino mintimis apie sunkumus, susijusius su vizos gavimu ir bendrai susiruošimu į tolimąją Australiją. Iš klausęs studentų pasisakymų, prof. Adams pageidavo, jog jų komentarai būtų išgirsti platesniuose Universiteto Vadovybės sluoksniuose. Studentai apgailestavo dėl didelio atsistatančios Lietuvos biurokratizmo ir papildomai sudarytų vizų išdavimo Varšuvoje sunkumų. Gaila, kad Lietuvos Švietimo Ministerija neteikia jokių paskolų norintiems studijuoti Australijoje.

Viktorijos Universiteto Vice kanclerė, prof. Elizabeth Harman, Melbourne lietuviams pažįstama iš dr. Genovaitės Kazokienės knygos "Lithuanian Artists in Australia 1950-1990" pristatymo Lietuvių klube, yra ryšių su tautinėmis mažumomis, o taip su Europos Universitetais plėtojimo šalininkė. Todėl tikimės, kad ateityje Universitetas skirs nors vieną metinę stipendiją iš Lietuvos atvykstantiems studentams.

Matomai Algis ir Gintarė prof. Adams padarė gerą įspūdį, nes jis pažadėjo jaunuolius nuvežti pasidairyti po vynes ir parodyti gražių Viktorijos apylinkių gamtovaizdžius. Studentai net nusistebėjo, kad jiems yra skiriamas toks išimtinis dėmesys! Tačiau tiems, kurie jau spėjo susipažinti su šiais protingais jaunuoliais, visai nenuostabu kodėl jiedu yra tokie populiarūs. Juk per trumpą Australijoje buvimo laiką, abu jau spėjo įsijungti į jaunimo gretas.

Susirinkimo pabaigoje prof. Adams Algii ir Gintarę padovanojo po dr. G. Kazokienės knygą. Prieš išsiskirstant, A. Žilinskas pasiūlė daugiau pagarsinti tokį svarbų atiteities bendradarbiavimo gairių planą. Tad straipsnis apie pirmuosius lietuvius Viktorijos Universitete turėtų neužilgo pasirodyti Universiteto spaudoje. Tačiau svarbiausia, kad jis pasiektų pačią Lietuvą, kur net neįtariama, kad du jauni žmonės, taip ir nesulaukę jokių finansinės paramos iš Lietuvos Švietimo Ministerijos, savo lėšomis atvyko į tolimąjį kontinentą.

Algis Akstinas ir Gintarė Verbickaitė Melbourne studijuos pusantrų metų. Tad neužmirškime jų, mieli tautiečiai, nes kaip ne kaip, be darbo ir prisiglaudimo pas gėraširdžius, mokslų tęsti nebus įmanoma. Studentus liečiančiais klausimais darbo valandomis prašome skambinti (03) 9248 1174.

FAUSTO SADAUSKO PARODA

2004 metų rugpjūčio 3-28 dienomis, Melbourne "Span Galleries" (45 Flinders Lane) buvo eksponuota gerai žinomo skulptoriaus Fausto Sadausko kūriniai. Štai ir jų pavadinimai: *Half Moon, Weather Vane, Jeruzale, Arka III, Pedestal, Labyrinth, Arka IV, Groin III, Eclipse ir Beacon* (fotografijos). Pastarąją skulptūrą užsakė Melbourne City of Bayside. Savaitgaliais Galerijoje buvo galima pabendrauti su pačiu Faustu. Kas jau suspėjo apsilankyti parodoje, buvo maloniai nustebinti vidine skulptūrų galia, medžiagų parinkimu ir temų originalumu.

Grazina Pranauskienė

Faustas Sadauskas prie *Elipsės*

ALB Melb. Apylinkės metinis susirinkimas

Jis įvyko 2004 m. rugpjūčio 29 d. Lietuvių namuose. ALB Melb. Apyl. v-bos pirmininkas A. Vaitiekūnas pasveikino susirinkusius ir pakvietė susirinkimui pirmininkauti D. Levickienę, o sekretoriauti - D. Didžienę. Mandatų komisiją sudarė A. Šimkus, dr. K. Zdanius ir D. Sadauskaitė-Gaylard.

Pirmininkaujanti D. Levickienė pristatė susirinkimo dienotvarkę, kuri buvo priimta plojimu.

Prisiminti bendruomenės mirusieji: O. Beržanskienė, B. Kaminskas, Alf. Karašauskas, M.

Vida RUTKAUSKIENĖ

Medešienė, V. Ročienė, V. Žitkevičius, S. Šiuškus, J. Bražienė, L. Keblienė, S. Švambarienė, J. Šeštakauskas, J. Ašmonas, A. Raudys. Tylos minute pagerbtas jų atminimas.

Susirinkimo sekretorė D. Didžienė perskaitė išsamų praeitų 2003 m. protokolą. Vieningu plojimu jis buvo priimtas.

Po to sekė ALB Melburno Apyl. V-bos pirm. A. Vaitiekūno pranešimas. Pirmininkas sakė, kad

v-bos posėdžiai vyko kiekvieną mėnesį, kurių metu buvo aptariami einamieji reikalai, planuojama ateities veikla.

Metų bėgyje, dėl asmeninių priežasčių, iš v-bos atstataudino K. Baškytė, o jos vietą užėmė B. Prašmutaitė. Taip pat P. Petraitis išvyko studijuoti į Angliją. Į v-bą atėjo jaunas, neperseniausiai iš Lietuvos atvykęs V. Krivickas.

Pernai bendruomenės v-ba gavo pranešimą iš Victorian Consumer Affairs departamento, kuriame sakoma, kad nuo 2003 m. rugpjūčio 28 d. Melb. lietuvių bendruomenė yra inkorporuota. Tai - svarbus buvusis v-bos (pirm. dr. P. Kabaila) atsiekimas.

Inkorporavimas suteikia dvi pagrindines teigiamybes. Pirmą - ribota atsakomybė - v-bos nariai yra apsaugoti nuo asmeninės finansinės atsakomybės ir antra - būdama atskiru teisišku subjektu, bendruomenė gali pati prašyti vyriausybės paramos. Pernai v-ba gavo metinę administracinę dotaciją \$1,500. Neseniai sužinota, kad VMC skyrė dvi atskiras sumas paremti šių metų gale vykstančias Lietuvos Dienas Melburne. Viso \$2,300

Toliau pirmininkas kalbėjo, kad v-ba atstovauja lietuvių bendruomenę australų tarpe ir atlieka savo tradicinius uždavinius ir darbus Melb. lietuvių veiklos ribose.

Per metus v-ba suruošė tris minėjimus: Vasario 16-osios (kuriam du jauni bendruomenės nariai G. Radzivanas ir J. Rutkauskas pateikė savo asmeninius tautinios požiūrius susijusius su Nepriklausomybe), Gedulo ir Vilties (paskaitininkė V. Kružienė) ir Valstybės šventės (paskaitininkė E. Stankūnavičienė)

Taip pat buvo pagalgvota, ar reikia kasmet ruošti minėjimus, o gal tik jubiliejines šventes? Arba, gal minėjimų paruošimą perimtų kitos organizacijos? Minėjimų ruošimas reikalauja daug laiko ir pastangų, o į minėjimus susirenkančių skaičius kasmet mažėja.

Toliau kalbėjo pirmininkas, kad yra suorganizuota dvylikos žmonių grupė (vadovė D. Levickienė), kuri diskutuoja, kaip pagyventi bendruomenės veiklą, pritraukti naujų narių.

Pernai v-ba suorganizavo popietę, kurioje savo įspūdžius iš PLB XI Seimo suvažiavimo pasidalijo ALB atstovai, o lapkričio mėn. suruošė susitikimą su nauju PLB pirmininku, mūsų bendruomenės, nariui G. Žemkalniui. Gruodžio mėnesį surengė dr. G. Kazokienės knygos "Lietuviai dailininkai Australijoje 1950-1990" pristatymą. Jame dalyvavo knygos autorė ir knygos leidėja, Viktorijos Universiteto, atstovai - akademikai.

Dalyvauta Romovėnų šventėje, parapijos mokyklos mokslo metų užbaigime. Įteiktos paskatinamosios pinigines premijos mokiniams.

Ryšium su Kalbos ir Knygos metais, v-ba, talininkaujant F. Sodaičiui ir J. Arienei, suruošė knygų parodą.

Valstybės šventės minėjimo dieną buvo pristatyta Lietuvos banko išleista M. Vinkaus knyga "Lito užkulisiai", kurioje aprašomas K. Lyniko vaidmuo atkurto lito istorijoje.

Taip pat, ryšium su Kalbos ir Knygos metais, v-ba skelbia rašinių konkursą. Kviečia rašyti trumpas apsakas ir poeziją. Geriausi kūriniai bus premijuojami. Ypač kviečiamas jaunimas. Savo kūrybą prašo pristatyti iki lapkričio 15 d.

V-bos pirmininkas sakė, kad labai gaila, bet dėl mokinių trūkumo nuo 2006 m. sustabdomas lietuvių kalbos užskaitymas VCE. Siūloma sudaryti VCE komitetą iš mokytojų ir tėvų, kad pasirūpintų tuo reikalu.

V-ba, kartu su kitomis lietuviškomis organizacijomis, sudarė 2004 m. veiklos kalendorių, išleido ir išdalijo bendruomenės nariams, susimokėjusiems nario mokestį.

Valdybos atstovai dalyvavo susitikime su lietuviams oro balionininkais, atvažiavusiais į pasaulinį Oro Balionų Čempionatą Milduroje.

A. Vaitiekūnas sakė, kad katalikiška parapija yra labai svarbi lietuviškam gyvastingumui ir tęstinumui išlaikyti. Pasidžiaugė, kad turime kunigą A.Šimkų iš Lietuvos. Pasveikino jį su pirmosiomis sielovados metinėmis čia, Melburne. Pasakė, kad sielovada nebūtų tokia stipri, jei nebūtų lietuvių kunigo.

Padėkojo Melb. klubo v-bai už klubo prižiūrėjimą ir išlaikymą. Klubo pirm. A. Kairaičio dėka klubas yra gerame stovyje. Klubo ateitis yra labai svarbi, išlaikant lietuvių Melburne.

Baigiant pranešimą, pirmininkas pasakė: "Norėčiau visus paraginti bendruomenėje dirbti, veikti. Naudokime šiuos namus, ateiškime čia pavalgyti, kvieskime kitus, bandykime daryti tai, kad mūsų bendruomenė augtų, plėstųsi, pasidarytų aktyvesnė. Jau greit bus Lietuvos Dienos. Linkiu visiems dalyvauti šioje šventėje, kad turėtume progą pasidžiaugti lietuvių kultūra, kalba ir vienas kito draugyste".

Galiausiai padėkojo visiems, kurie metų bėgyje, vienokiu ar kitokiu darbu, prisidėjo prie bendruomenės darbų įgyvendinimo.

ALB Melb. Apylinkės v-bos išdinkas D. Gaylard padarė finansinį pranešimą. Prieš susirinkimą buvo išdalinta finansinė apyskaita bei revizijos komisijos aktas ir kiekvienas galėjo detaliau susipažinti su finansine padėtimi.

Revizijos komisijos narys A. Šimkus perskaitė revizijos aktą, kuriame pažymima, kad išdinkas D. Gaylard veida apyskaitą labai tvarkingai.

Diskusijų metu buvo pasisakyta, kad reikia susirūpinti dėl lietuviškos mokyklos. Stengtis surasti daugiau mokinių, kalbinti tėvus, kad leistų vaikus mokytis lietuvių kalbą.

Daugelis pasisakė, kad tautines šventes būtina švęsti kasmet, nes kitaip nukentėtų pati lietuviybė.

Susirinkimo metu buvo renkami atstovai į ALB Krašto Tarybos suvažiavimą. Išrinkta: H. Statkūviene, D. Gaylard, D. Antanaitienė, A. Vyšniauskienė, D. Lynikienė, L. Kozlovskienė, P. Jokubaitis, M. Geštaitienė, I. Vilkišienė, F. Sodaitis ir V. Rutkauskienė-kandidatė. Be čia išvardytų atstovų į ALB Krašto Tarybos suvažiavimą, kaip atstovai, įeina: A. Vaitiekūnas, A. Šimkus, B. Prašmutaitė, dr. K. Zdanius, H. Antanaitis ir G. Antanaitis.

V-bos narė kultūros reikalams B. Prašmutaitė pasiūlė Motinos dienos proga suruošti lėlių parodą. Taip pat buvo siūloma suruošti medalių parodą (kariuomenės tema), minint Kariuomenės šventę. Pageidauta parodyti vaizdajuostes iš Lietuvos.

Susirinkimas baigtas Tautos himnu. Po susirinkimo Melb. Socialinės Globos Moterų d-ja visus vaišino kavute ir gardžiais pyragais.

1994 metų Pasaulinės Lietuvių Dainų Šventės Prisiminimai

G. PRANAUSKIENĖ

Štai ir prabėgo visas dešimtmetis nuo pirmosios Pasaulio Lietuvių Dainų Šventės. Jeigu ne Paulius Staugaitis, tai šį svarbų jubiliejų būtumėm pražioptomę. Bronė Staugaitienė pritarė sūnaus minčiai, kad jubiliejus būtų tinkamas paminėtas ir prasidėjo organizaciniai rūpesčiai. Ir štai, rugpjūčio 15 dieną, į Melbourne Lietuvių Klubą sugužėjo buvę dalyviai ir svečiai, susinešdami savo valgius, nukraudami stalus įvairiausiai skanėtais ir susėsdami maloniai popietei.

B. Staugaitienė pasveikino visus susirinkusius, apgailėstaudama, jog mūsų tarpe jau nebėra keturių Lietuvos ažuolų: Kęstučio Lyniko, Donato Juchnevičiaus, Arūno Staugačio ir Leono Geštauto. Todėl ne vienas nubraukė ašarą, žiūrinti kaip Donatas, lūpine armonikėle grodamas "Waltzing Matilda", vaidino australietišką "Swagman"...

Gabrielė ir Paulius Staugačiai, pateikė sukonstruotą vaizdajuostę, naudodamiesi prieš dešimtmetį filmuota medžiaga. Joje pagrindinis dėmesys jaunų žmonių akimis, žinoma, skiriamas Šokių Šventei. Matėme daug šokių ir iškilmingą pabaigos ceremoniją. "Gintaro" grupės šokėjai, vadovaujami Dalios Antanaitienės, susibūrę salės viduryje dar ilgai negalėjo išsiskirti, nes kai kurie jau daug metų nesimatę. Jiems vaizdajuostė buvo tikras jausmų atgaivinimas.

Dalia Antanaitienė komentavo mūsų delegacijos sutikimą Vilniuje, Vivulskio gatvėje esančiame studentų bendrabutyje ir pačių Šokių Šventę. Dainų Šventės ištraukos buvo trumpokos. Gaila, jog nematėme Vilniuje vykusios Šventės apvainikavimo, kur, kaip ir Šokių Šventės pabaigoje, buvo į orą mėtomai

choro vadovai, apjuosti ažuolo lapų vainikais. O kiek čia buvo ašarota, dainos garsams sklaidantis po Dainų slėnį! Verkėme susikabinę rankomis, kad pagaliau, po tiek metų atskyrimo, turėjome progos sugrįžti į laisvą Lietuvą. Juk kai kurie tautiečiai grįžo pirmą kartą po pasitraukimo, todėl širdys plyšte plyšo nuo virkdančios dainos...

Melbourno Klube susirinkę 1994 metų Šventės dalyviai dalinosi įspūdžiais iš neužmiršamos kelionės. Ilgametis "Dainos Sambūrio" dainininkas Petras Mokūnas prisipažino, jog kelionės po Lietuvą metu, negalėjęs nustigti vietoje - toks buvo pagavęs entuziazmas. Choristė Roma Eskirtaitė vis Petro klaususi: "gal jau užtenka šokti, gal nori pailsėti?" "Ne, dar nepavargau", - atsakė Petras, o juk tada jam buvo 82 metai! Tad ir po dešimties metų šoko troyė išsijusęs.

Pakviesta ir aš pasidalinau išlikusiais įspūdžiais, iš kurių pats įsimintiniausias - suteikta garbė padiriguoti Jungtiniam Išeivijos chorui. To jausmo, kai dainoje susijungia tūkstantis širdžių, pakartoti tikrai neįmanoma. Tarp daugybės choristų, minioje jaučiau mielus Geelongo choro "Viltis", kuriam tada vadovavau, dainorelius, kurie kartu su Adelaidės "Lituanija", Sydnejaus "Daina" ir Melbourne "Dainos Sambūriu", prisijungė prie bendro išėjimo choro. Porą padėkos žodžių tarė ir dabartinė "Vilties" vadovė Aldona Scano bei kiti.

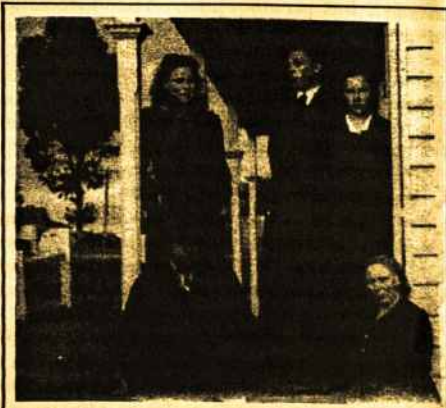
Dar ilgai nenorėjome skirstytis, o grojant lietuviškai muzikai, fotografavomės ir sukome liaudiškus ratelius. Juk pirmosios šventės įspūdžiai niekada neišblės. Tad valio organizatoriams už iniciatyvą ir malonią popietę-siurprizą!

Geelongo choro "Viltis" PLD šventės dalyviai iš kairės: G. Pranauskienė, S. Lipsienė, N. Bratan, A. Scano, L. Bungarda, G. Valaitienė, K. Starinskas. Trūksta I. Mikėnienės ir I. Lascombe.

Iš knygos "PO EUKALIPTAIS"

Alė LIUBINIENĖ
(Tęsinsys iš pračio nr.)

Alės šeima prie savo namų Pascoe Vale

Pirmiausia mama pastatė šitą dėžę prie sienos. Po to traukė į vidurį virtuvės ir vėl atgal prie sienos, iki ji rado jai tinkamiausią vietą.

- Kurį laiką ji turės mums tarnauti kaip virtuvės stalas, - mama tvirtai pareiškė po viso stumdymo, kad nepanaudotume ją kaip suolą atsisėdimui. Šitas namas dabar buvo jos ir ji buvo jo šeimininkė.

Stovėdama gale namo ant laiptų, stebėjau tėvą kieme per savo pirštus sijojant juodą žemę. Ją vėl pauostęs palingavo galvą ir kažką sumurmėjo. Po to vaikščiojo nuo vienos pusės į kitą, skaičiuodamas savo žingsnius. Sustojęs viduryje kiemo, kasydamas pakaušį už ausies ir vėl kažką su savim kalbėjo. Prisiminiau, kad tai buvo jo tipišką elgesys, planuojant sėti derlių. Juk jis yra gimęs ūkininku ir mielė žemei teka jo gyslose.

Tą popietę, eidami dirbti savo sklypo, Katinai užėjo pas mus pasižiūrėti kaip mums sekėsi persikraustyti.

- Vargšeliai, jūs turbūt jau esat baisiai išvargę? Laikas jums pasilsėti ir pasistiprinti. Tikiuosi, kad mėgstat su sūriu ir corned beef sumuštiniais, - pasakius tai, padavė mamai pilną jų prikrautą kepsį.

- O užgerdami su šituo galėsit nuplauti juos, - Katinas paslapčia mirktelėjo mano tėvui.

- Ačiū, kaimynėli, - tėtis dėkingai jam nusišypsojo, traukdamas alaus butelius iš maišo.

- Kaip skanu... - ištiesus ranką ruošiausi pagriebti vieną sumuštinį, bet man nespėjus mama užvožė per nagus. - Ale, kur tavo mandagumas? Jie yra mums visiems, ne vien tik tau. Geriau eik paieškot stiklų alui.

Tėvas atrado brandės butelį, specialiai nupirktą atšvęsti įkurtuves. Vėliau Doremeko atkimšo vodos butelį, o kai tą užsibaigė, Balčius užmaišė citrinų sunkos su džinu, paminėti tokį svarbų įvykį.

Tikrai šita diena buvo linksma mums visiems. Po metų metais klajojimo pasaulyje, baimėje ir varge, mes nuo šios dienos nebebuvom priklausomi nuo tarptautinės ar vietinės šalpos. Mano širdyje degė džiaugsmas, lyg aš būčiau buvus mažas vaikas, pirmą kartą atsistojęs ant savo kojų.

Sekantį rytą, kai mūsų akys prablaivo ir galvos nustojo skaudėti, grįžome prie kasdieninių reikalų.

Virtuvė buvo nemaža, bet neužteko vietos trimis šeimoms kartu ruošti maistą. Gazinis pečius turėjo tik dvi rinkes, sukompliciuodamas reikalus dar daugiau. Visa laimė, kad buvo pristatytas priestatas šalia virtuvės, kurį galėjom vartoti kaip valgomąjį. Vakara, pavargusios

moterys grįžusios iš darbo, kantriai laukė eilės vituvėje prie plytos išsivirti vakarienę. Po to šeima skubiai valgė, kad galėtų paliusuoti stalą kitiems.

Mes taip pat dalinomės vonią ir skalbyklą. Tik tualetu vartojimas parėjo kaip skubus buvo pareikalavimas. Bet kadangi jau visi buvom išmokę dalintis bendrais įrengimais iš DP lagerių, toks menkas nepatogumas mūsų visiškai nejudino.

Pirmą savaitę miegojom ant plikų grindų, susisukę į dekius, išduotus dar DP lageryje. Bet dėl to

mes nedėjavom, nes tai buvo mūsų grindys ir gulėjom ant jų nesiskųsdami lyg ant pūkų.

Sekamdienį visa šeima nuėjom į katalikų pamaldas, Plunkett ir Oliver bažnyčioje. Tėn mano tėvai priėjo prie vienuolių ir paprašė ar jos negalėtų priimti mano seserį ir kitus vaikus į savo mokyklą.

Juodai apsirengusios vienuolės mus atidžiai apžiūrėjo, o vaikus kiekvieną atskirai. Tada paėjusios pasikalbėjo tarp savęs ir po to grįžo atgal.

- Atveskit savo vaikus rytoj rytą į mokyklą. Mes pažiūrėsime į kokią klasę mes galėsime juos priimti.

Pirmadienio rytą turėjau išeiti "darbą anksčiau negu iš Coburg, nes dabar gyvenau dar toliau nuo kojinių fabriko. Vyrai išėjo ieškoti sau darbo, o moterys nuvedė vaikus į mokyklą.

Kai grįžau namo, namas brudėjo, lyg bičių avilys, pilnas naujienų. Mano tėvas ir Doremeko gavo darbus dažų fabrike.

- Tėn man reikės sunkiai dirbti ir yra purvinas darbas, bet užmokestis yra daug geresnis negu Balcombe kariuomenės lageryje, - nugirdau tėvą pasakojant mamai.

- Aš rytoj grįšiu atgal į fabriką Fitzroy pas ponį D., taip kaip jau pažadėjau, - mama, laukdama eilės virtuvėje, dalinosi savo reikalais su tėvu.

Per Katinienę, mano brolis gavo pamaininį darbą, megti kojines, tam pačiam fabrike, kur ji ir aš dirbom... Jis buvo patenkintas, kad jie jam pažadėjo mokėti pilną suaugusio algą, kada išpildys nustatytą normą.

Tik mano sesuo labai skundėsi.

-Kodėl aš negaliu eiti dirbti? Mama, aš nepakęčiu tos mokyklos.

KAS YRA "HIRE PURCHASE"?

- Ateinančią savaitę aš valysiu virtuvę ir valgomąjį, - mama pasisiūlė.

- O aš prižiūrėsiu vonios kambarį, - Balčius atsiliepė vietoj savo žmonos.

- Tai man beliko tik tualetas ir skalbykla, - Doremekienė nusijuokė.

Ir taip mano tėvai ir jų draugai lengvai susitarė, kaip jie pasikeisdami valys ir prižiūrės namus. Pirmą darbo savaitę situose namuose prabėgo be netikėtumų, ir net nepajutom, kaip atėjo penktadienis.

Tą vakarą, po vakarienos,

Pakalbėkime apie sveikatą...

Kaip teisingai pykti

Psichologė Rūta VITKŪNIENĖ

Paprastai supykstama dėl nepatenkinto noro. Dažnai pyktis sukelia artimų ir svetimų žmonių poelgiai, kurie mums atrodo netinkami. Pykstame, kai pasijuntame įžeisti, nuvilti, nuskriausti, apgauti ir pan. Pykstama įvairiai. Galima tiesmukai išlieti savo jausmus. Pavyzdžiui, spirti į automobilį, kuris neužsiveda. Apšaukti ir parodyti kumštį praeiviui, kuris užsisvajojęs užlipo jums ant kojos. Šitaip "skriaudėjas" sužino, ką jaučia "nukentėjęs".

Nemažai žmonių linkę tvardyti savo neigiamus jausmus, jie stengiasi įtikinti kitus ir save, kad nepyksta, nes pyktis laikomas

nepriimtina jausmų reiškimo. Dažniausia taip daryti pradėdama vaikystėje, kai tėvų baudžiamas pykstantis vaikas ima suvokti: tėvai mane mylės, jei nerodysiu pykčio. Tačiau toks elgesys ne visada išina į sveikatą: ilgai slopinamas pyktis gali tapti ligų, pirmiausia depresijos, priežastimi. Daugelyje populiarių knygų aiškinama, jog pykčio protrūkiai geriau negu jo sulaikymas. Vadinas, supykę galime duoti valią savo jausmams: šaukti, keiktis, įžeidinti? Deja, taip išreikdami savo jausmus nusiraminame tik laikinai. Be to, toks "garo nuleidimas" ilgainiui gali tapti įpročiu. Kita vertus, jeigu imate suvokti turį tokį įprotį, jog imanoma atsikratyti - tvirtai panorėkime jį nugalėti ir imkime mokytis kitaip išreikšti pyktį.

Pirmiausia pasistenkime neliesti kylančiam pykčiui mus užvaldyti. Paklauskime savęs: kas mane privertė supykti? Taigi pradėkime aiškintis pykčio priežastį. Pyktis reiškia norą, poreikį ir reikalavimą jį patenkinti. Koks mūsų noras neįvykdytas? Dabar svarbu suprasti savo jausmus ir norus, t.y. savo pyktį paversti jausmais ir norais. Pyktis - stipri energija, kurią dažniausiai išliejame kitiems žmonėms kaltinti, tačiau ją galime nukreipti ir daug naudingesniame veiksmu: savo jausmams ir neįvykdytiems norams išsiaiškinti ir išsakyti. Išsakyti savo jausmus ir norus - svarbiausia mokantis teisingai išreikšti pyktį. Žinoma, tam reikia pastangų, tačiau pasistenkime vietoj įprasto "Aš pykstu, nes tu bjauriai su manim pasielgei" pasakyti "Aš pykstu, nes noriu, kad tu man nemeluotum". Vienas iš paprasčiausių, bet veiksmingas pykčio išreikšimo būdų yra tiesiog pasakyti: "Aš pykstu". Nekaltinkime žmogaus "Tu verti mane pykti", bet išsakykime savo jausmus "Pykstu, nes jaučiuosi įskaudintas", paaiškinkime, ku esame nepatenkinti "Aš labai supykstu, kai randu neišplautus indus".

- Pyktis gali pagerinti tarpusavio santykius, tačiau nereikia kaupti daug nemalonių dalykų vienam dideliame aiškinimuisi. Geriau negerumus aiškintis po vieną ir iškart po to, kai jie atsitinka. Būti mandagiam reiškia mokėti aiškiai ir neįžeidžiant kito pasakyti tai, kas mums svarbu.

- Net ir labai stiprų pyktį padeda įveikti humoras. Jeigu sugebėsime konfliktinėje situacijoje įžvelgti tai, kas kelia juoką, įtampa savaime atslūgės.

- Labai stiprų pyktį galima išlieti šūkaujant tuščiam kambariui arba miške. Kapoti malkas, kumščiuoti pagalvę - tokie veiksmai irgi padeda atsikratyti pykčio. Įtampa mažina fiziniai pratimai, darbas sode ar darže. Geras būdas atsikratyti pykčio - patikėti savo jausmus geram draugui arba dienoraščiui.

-/-/-/-/

Vienoje japonų legendoje pasakojama, kaip kovingas samurajus išdidžiai paprašė budistų vienuolį paaiškinti jam dangaus ir pragaros skirtumus. Vienuolis su panika atšovė: "Neketinu gaišti laiko dėl tokio mulkio kaip tu!" Samurajus nepaprastai įtūžo ir griebėsi kardu: "Nudėsiu tave už įžulumą!" "Tai, ramiai atsakė vienulis, - yra pragaras". Priblokštas išmintingų žodžių samurajus susitvėrė, įsikišo kardą atgal į makštį ir nusilenkdamas padėjo vienuoliui už įžvalgą. "O tai, - tarė vienuolis, - yra dangus".

lauke susėdę ant laiptų skaitėm ir vėl perskaitėm savo savaitės algas, pridėdami kas buvo atlikę nuo namo pirkimo.

- Šitiek turės užtekti maistui ir dar tiek kelionėms į darbą, - tėvas pareiškė atidėdamas panakamai pinigų, kad užtektų iki sekančių algų. Likutis nebuvo daug ir aš abejočiau ar mums užteks nusipirkti būtiniausiai reikalingų daiktų. Kitos šeimos darė tą patį.

- Mums būtinai reikalingi čiužiniai miegojimui ir kėdės su stalu, - mama greitai išdėstė tėvui mūsų poreikius.

- Ir aš taip galvoju, o jeigu dar atliks daugiau pinigų po šitų pirkinių, tai įsigysim ir spintą.

Apsipirkimui, vėl mums reikėjo Katino patarimo, šito jis niekada neatsisakė. Bet kadangi mes nebuvom girdėję apie baldų varžytines arba naudotų baldų parduotuves, kur buvo galima juos gauti už daug mažesnę kainą negu naujų baldų krautuvėje, nuėjom pirkti į pirmą pasitaikiusią, brangesnę krautuvę.

Tebebuvo ankstyvas šeštadienio rytas kai atvažiuavom į miestą. Katinas mums patarė išlipti Spencer Street stotyje. Eidami pėsčiom Bourke gatve, po pusės valandos atsidūrėm kitame jos gale. Tėn radom Scotts baldų krautuvę.

Krautuvė dar tebebuvo uždaryta. Stovėdama priešais vitriną, akim apžiūrėjęm gražų valgomą stalą, pasižadėdama sau vieną dieną nusipirkti dar gražesnį. Bet ar ateis kada nors ta diena, kai turėsiu užtenkamai pinigų tokiems prabangiems daiktams? Mama stovėjo kitoje pusėje vitrinos, ji buvo įbedus akis į miegamo baldus, dailiai padarytus iš klevo medžio. Jos mintys buvo panašios į mano.

- Kas tas per pastatas gale tavęs?, - tėvas paklausė Katiną, žiūrėdamas į priešingą pusę.

- O, šitas! Tai Viktorijos parlamento rūmai, - jis atsakė pabrėždamas jo svarbą.

Lygiai devintą valandą durys atsidarė ir mus pasitiko paslaugus pardavėjas.

- Mano draugai nori pirkti čiužinius, - Katinas už mus prakalbėjo.

- Pasekit mane, - pardavėjas pamojė ranka į vidų.

- Šitą miegamąjį iš beržo medžio mes tak gavom vakar, o tas kur matėt lange, padarytas iš klevo, yra parduodamas už nuleistą kainą, - jis prikalbinėjo mus.

- Bet... Bet, ponuli... Mes tik turim... tik pakankamai pinigų čiužiniams, - aš įsiterpiau. (Bus daugiau)

LR GENERALINIS KONSULATAS MELBURNE

Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras Antanas Valionis 2004 m. balandžio 13 d. pasirašė konsulinį patentą dėl garbės generalinio konsulo klasės suteikimo Lietuvos Respublikos Garbės konsului Melburne, Andriui Žilinskui bei konsulato Melburne statuso pakeitimo į Generalinį konsulatą. Nuo šiol A. Žilinsko pareigos ir Lietuvos Respublikos Generalinio konsulato

Melburne duomenys yra tokie:
Andrius Žilinskas
Garbės generalinis konsulas
Lietuvos Respublikos Generalinis konsulatas
56 Somers Street
Burwood VIC 3125
Faksas: (03) 9808 8300

Konsuliniais klausimais prašau skambinti Ilonai Hahn ketvirtadieniais telefonu (03) 9819 5515.

Australijos Lietuvių Fondas

ALF-o 2004 m. metinis susirinkimas įvyks rugsėjo mėn 12d sekmadienį, ival 30min Melbourne Lietuvių Namuose 50 Errol Street NORTH MELBOURNE.

Kviečiame dalyvauti ne tik narius, bet ir visus suinteresuotus Fondo veikla.

Fondas tarnauja visai Australijos

Lietuvių Bendruomenei. Statutinei sprendžiamąją teisę turi tik Fondo nariai. ALF Valdyba

Pas Melburno Pensininkus

Per liepos 13 dieną įvykusį susirinkimą buvęs pirmininkas A. Tomkevičius buvo viešai pagerbtas. Pirmininkė A. Vyšniauskienė visų narių vardu jam padėkojo už įdėtą 7 metų darbą valdyboje – iš jų 6 metus pirmininko pareigose. A. Tomkevičius buvo paskelbtas mūsų sąjungos garbės nariu. Jam ir

žmonai buvo įteiktos dovanėlės. Kiti mūsų sąjungos garbės nariai yra: A. Baltrukonienė, V. Kružienė, V. Jablonskienė ir H. Statkuvienė. Sekantis susirinkimas bus rugsėjo 14 d., 11 val. Lietuvių namuose. Melb. Pensininkų S-gos sekretorė

Paremti "Tėviškės Aidus"

Spalio 17 d. (sekmadienį) bus renkamos aukos laikraščiu "Tėviškės Aidams". ALKF atstovė priims aukas prie Šv. Marijos Jūrų Žvaigždės bažnyčios ir Melbourne Lietuvių Namuose. ALKF tą sekmadienį verda pietūs – tai prašome visus papietauti tuo paremdami spaudą.

ALKF Valdyba

Pranešimas Melbourne parapijiečiams

Lapkričio 14 d. (sekmadienis) numatomas visuotinis Melbourne Parapijos narių susirinkimas, kuris įvyks 1.30 val. p.p. Lietuvių namuose. Parapijos Tarybos valdyba

DĖKOJAME

p. ELENAI DAUGVILA - KORSAKAITEI

p. Elena Daugvila – Korsakaitė, Melbourne Lietuvių Klubo garbės narė, suprasmada, kad mūsų pajamų šaltiniai yra gan riboti įteikė Klubui \$5,000 auką.

Melbourne Lietuvių Klubo valdyba p. Elenai Daugvila – Korsakaitėi už Jos pagalbą prisidedant prie mūsų darbų reiškia didžiausią padėką.

Kad užtikrinti Klubo artimą ateitį mes dar privalome padidinti Klubu pajamas išnuomodami mūsų mažai vartojamą teatro salę. Tai pareikalas dar daug darbų ir daug išlaidų, kol teatro salė (ir kiti klubo patarnavimai) pilnai patenkins įvairių parengimų-spektaklių reikalavimus. Mes turime pagrindinai atnaujinti Klubu elektros laidų sistemą, įrengti modernišką scenos apšvietimą, įmontuoti atitinkamą garso izoliaciją ir sutaisyti apipuvusias teatro salės grindis. Tų darbų pradžia jau yra padaryta, gavus iš Multicultural Commission \$12,000 paramą (grant). Su p. Elena Daugvila – Korsakaitės pagalba tą darbą galėsime toliau tęsti.

Mes džiaugiamės, kad atsirado nemažai jaunų narių be kurių Klubu ateitis būtų liūdna. p. Elena Daugvila – Korsakaitė tai gerai suprasmada yra daug praecyje padėjus ir Klubui ir jaunimui.

MLK Valdyba

Aukos "Tėviškės Aidams"

Adelaidiškiai pravedė vaju laikraščiu "Tėviškės Aidai" paremti: A.L.K. Moterų Draugijos valdyba \$315 ir Parapijos Tarybos pravedė loteriją – \$185, viso \$500.

Melburniškis kunigas Juozas Petrauskas aukojo \$100. Nuoširdus aciū visiems aukotojams. "Tėviškės Aidų" darbuotojai

Jauniausioji sesute A. † A. Galinda Šilingaitė,

Staiga ir netikėtai iškeliavo pas savo Amžinąjį Tėvą.

Nuoširdžiai užjaučiame ir kartu liūdime su likusiomis sesutėmis – Rusne Kubilienė, Saulene Pusdešriene, Vingra Rupinskiene ir Laima Radzevičiene, jų šeimomis ir visa plačia gimine.

Stiprink juos, Viešpatie, jų liūdesy.

Kun. J.N. Petraitis, MIC
Caritas Inc. – Parapijos Taryba
Adelaidės Katalikų Moterų Draugija
Adelaidės Ateitininkai

Atsisveikinimas su kun. H. Šulco mamyte

Gražiausiame metų laikotarpyje (birž. 23) iškeliavo į amžinybę mano mylimoji mamytė. Aš buvau kelionėje, Italijoje, su jaunimo grupele iš Ruandos, kai sužinojau, kad mama jau visai blogai ir vėžio jos iškankintą kūną pradėjo kamuoti baisūs skausmai...

Atskubėjau į Lietuvą ir dar suspėjau 10 minučių palaikyti tarp savo rankų jos galvelę, kai ji paskutinį kartą atsiduso ir atsisveikino ant visados.

Prašiau giminių ir artimųjų rūpintis pašarvavimu ir laidojimu ir kad Kartenos klebonas (mama Kartenos bažnyčioje krikštyta, dirnavota, sutuokta) atlaikytų Šv. Mišias, pravesių laidotuves, nes jaučiau, kad man bus sunku bet ką atlikti, kalbėti – skausmas sukaustė mane...

Kai Šv. Mišios (dalyvavo 8 kunigai) artinosi prie galo, ryškiai prieš savo mačiau mamą, kuri ir karste buvo tokia švelni, graži, giedra ir jaučiau būtina reikalą

prabilti į visus dalyvaujančius:

Ačiū, kad Jūs esate čia tokioje man svarbioje valandoje!

Ačiū už nuostabių gėlių gausą, aciū už Jūsų solidarumą. Jeigu dabar pasitarčiau su mama ką Jums tokiu svarbiu momentu pasakyti, ji man patartų:

Neužmirškite tarpe ašarų, kurių negalima išvegti, nusišypsoti! Dievas ištikimas savo žodžiams ir žada tikro, pilnutinio, laimingo gyvenimo tiems, kurie stengiasi gyventi Jo meilėje!

Iš mamos meilės aš išmokau mylėti dievą ir artimą, ypač nuskriaustąjį ir tikrai jaučiu, kad ji dabar pradėjo tikrąjį gyvenimą, gi mes dar pakelni...

Jaučiu didelę pagruodą, pasitikejimą ir net giedrumą, kad mama ir toliau man parodo kelio kryptį...

Tad visi kartu, nors ir tarpe ašarų, nusišypsokime, nes esame pakelni į tikrąjį, pilnutinį gyvenimą Dievuje!

Liūdentis kun. Hermanas

Malonu, kad vis atsiranda geraširdžių tautiečių, kurie prisimena kun. H. Šulco Jaunimo sodybą Lietuvoje. Dėkojame už aukas: \$316,90 J. Gailiui (Geelongo Sąjungos buvusiam pirmininkui), \$50 Z.A. Muceniekams, a.a. J. Ašmono atminimui. Dėkinga širdimi ir malda dėkoja kun. Hermanas Šulcas. Halina Statkuvienė

ARCHITEKTAI. BALETAS.

ARCHITEKTAI BALETO NEŠOKA, O BALETO BIČIULIAI NAMŲ NESIRUOŠIA STATYTI. (Kad kai kurie architektai ir inžinieriai mėgsta baletą – tai jau kita tema).

Kai paprašėm atsiliepti, kas norėtų savo renginiais praturtinti Australijos Lietuvių Dienas, gavome kelis pranešimus, kurie dabar paskelti ALD programoje. Kai kurie renginiai skirti tik tam tikrai grupei žmonių, kai kurie – visiems. Kad būtų aiškiau, šiandien pakalbėsime apie du tokius renginius – dėl to ir antraštė dviguba.

Inžinierių-Architektų Sąjungos konferencija nėra konferencija tikra to žodžio prasme. Pasaulio inžinierių ir architektų sąjungos Melbourne skyrius, ALD metu, gruodžio 28 d. 10.30 val. (ne 11 val.) ryto, Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje rengia susirinkimą, į kurį kviečia ne tik sąjungos narius su šeimom, bet ir visus, kam įdomu susipažinti su Vilniaus architektūra.

Susirinkime bus rodomos dvi vaizdajuostės:

1. Kaip atrodys Vilniaus miestas 2020 metais
2. Valdovų Rūmai – istorija, tyrimai ir atradimai, atstatymas.

Ypatingai laukiamas jaunimas, kuris jau lankėsi ar dar ketina

lankytis Vilniuje ir kuris pats turės galimybę patikrinti, ar tikrai 2020 m. Vilnius taip atrodys, kaip numatoma. Juk beliko tik 16 metų!

Lietuvos Baletu Bičiulių popietė, Lietuvių Namų Jubiliejinėje salėje gruodžio 30 d., 2 val. p.p., žada visiems labai įdomią programą.

Baletu Bičiuliai yra dar nesena organizacija, kurios oficialus atidarymas įvyko per ALD Geelonge 1998 m. Jos iniciatoriai buvo melburniškis Jurgis Žalkauskas ir sidnėjė Ramona Zakarevičienė. Dabar organizacija sėkmingai veikia Melburne, Sidnėjuje ir Aukšinėje Pakrantėje (Gold Coast), kur jos "spiritus movens" – vedančioji dvasia – yra Joan Songailienė, naujazealandietė, pamilusi lietuvius ir Lietuvą. Per tuos metus Bičiuliai, iš savo narių mokesčio ir įvairių renginių pelno, yra nemažai parėmę Lietuvos baletą.

Tačiau šis renginys A.L. Dienose yra ne pasipelnymo tikslams, o noras ko daugiau lietuvius paskatinti susidomėti baletu, pasidžiaugti Lietuvos baletu ir mokyklos progresu, pamatyti įvairių programų, atnaujinti pažintis ir surasti naujų bičiulių. Todėl visi kviečiami į šį nemokamą renginį, kuriame pamatysime Lietuvos baletu video juostą, mums pašoks baletu studijos, kuriai anksčiau vadovavo Janina Drazduskaitė-Ciunovienė, mokiniai, ir akordeono muzika palinksmins Juozas Songaila iš Aukšinės Pakrantės. Galime tikėtis ir daugiau malonių staigmenų.

ALD Informacija

Rašo mūsų mažieji iš Lietuvos kalbos pradinės klasės, Victorian School of Languages Melbourne

Mano biografija

Mano vardas **Paulius** Bielavskis. Man dešimt metų. Man patinka žaisti video žaidimus. Man patinka žiūrėti filmus. Aš šoku "breiką". Didžiausias mano skanėstas yra šokoladas ir ledai. Aš lankau šachmatų būrelį.

Truputį apie save

Mano vardas **Judrina** ir mano pavardė **Kymantaitė**. Man yra aštuoni metai. Turiu blondinius plaukus ir mėlynas akis. Aš lankau antrą skyrių St. Anthony's ir Lietuvos kalbos mokyklą.

Angliškoje mokykloje mano mokytojos vardas yra **Kristy** ir mano draugės vardai yra **Bianca** ir **Breanna**. Aš turiu dvi seseris - jų vardai yra **Gražina** ir **Raminta**. Aš einu į šokių mokyklą ir šoku "Hip hop". Man patinka šokti. Turiu šuniuką ir jos vardas **Tyra**. Tyra bėga labai greitai.

Judrina Kymantaitė

Apie save

Mano vardas yra **Lina**, pavardė **Petraitytė**. Man 9 metai. Aš lankau St. Louis De Monforts mokyklą. Mano mokytojos vardas yra **Mrs. Aitken**. Lankau ir lietuvišką mokyklą. Mano mokytoja yra **Dalia Didžienė**. Aš esu ketvirtoje klasėje.

Turiu vieną sesutę. Jos vardas yra **Dainora**. Jai 4 metai. Man patinka skaityti, piešti ir šuniukai. Man nepatinka daryti angliškos mokyklos namų darbus. Aš tikiuosi gauti šuniuką kalėdoms. Gal kalėdų senis atneš dovanų šuniuką. Man mokykloje yra smagu! Aš esu lietuvaite!

APIE SAVE

Mano vardas yra **Benita** Strazdauskaitė. Man 9 metai. Aš turiu šviesius plaukus ir mėlynas akis.

Einu į Trinity mokyklą ir mano mokytojos vardas **Miss Watson**. Aš šoku ir einu į karate treniruotes. Aš turiu vieną sesę vardu **Viktorija**. Jai du metai. Man labai patinka šuniukai!!!

AŠ

Aš esu lietuvis, **Aidas** Žilinskas. Sausio 8-tą dieną man sueis 9 metai. Esu aukštas ir tvirtas. Lankau St. Benedict mokyklos trečią klasę. Mano mokytojos vardas **Miss Walker**.

Aš turiu broliuką **Gintą**. Jam greitai bus 6 metai. Man patinka žaisti kompiuteriu ir skaityti knygas, nepatinka plauti indus. Mūsų namuose yra katė, vardu **Ned**. Ji yra sena, bet graži.

SPINDULĖLIAI

O dabar mūsų vyresnieji...

Tingiausi Europos vaikai

Visai neseniai Lietuvoje išsivystė didelė problema - vaikai per mažai sportuoja ir per daug žiūri televiziją. Statistika taip pat parodo, kad labai daug Lietuvos vaikų yra pabandę rūkyti ir gerti alkoholinius gėrimus. Daug Lietuvos vaikų yra labai pesimistiški ir nelaimingi mokyklose. Čia yra keletą įdėjų kaip reikia visas šitas problemas pataisyti:

- Valdžia turi atidaryti kovų meno, jogos, aerobikos mokyklas ir treniruoklių sales, kurios yra veltui.

- Taisyklės turi bausti jaunuolius kurie geria ar rūko.

- Mokyklos turi įvesti privalomą savaitgalinį sportą.

- Vaikams turi būti parodyta filmai apie tai, kas atsitinka kai per daug geri, rūkai ir net jei ne sportuoji, kad jie susimąstyti.

Aš tikiuosi, kad šitos įdėjos galės būti įvestos, kad padėtų šitą problemą panaikinti.

Martynukas Didžys, 10 klasė

Labas Lina!

Kaip tau sekasi? Kaip mokslai? Kas naujo tavo gyvenime atsitiko?

Pas mane viskas gerai, neseniai perskaičiau daug lietuviškų pasakų, legendų, padavimų. Nepatikėsi, bet pasijaučiau tarsi vėl vaikas, kuriam skaito pasakas. O vienas iš įdomiausių dalykų lietuvių tautosakoje yra tai, kad lietuvių pasakos ir padavimai visiškai kitokie. Lietuvių tautosakoje nėra pasakų apie Pelenę, septynius nykštukus, aišku kurios išverstos šios pasakos iš kitų kalbų ir beveik kiekvienas vaikas žino jas. Iš tiesų lietuvių tautosakoje yra daug daugiau.

Lietuvių tautosakoje yra gyvulinės, stebuklingos, religinės, realinės ir net istoriškos pasakos! Aš norėčiau tau papasakoti truputi apie jas visas!

Gyvulinės pasakos dažnai atspindi paprasto žmogaus gyvenimą, galime pasakyti, kad žmonės rodomi gyvulių kailyje. Pavyzdžiui lapė gudri ir nemažai žmonių yra gudrus, daugelis pikti ir kvaili, kaip vilkas, taip pat yra gerų žmonių, kaip zuikis ir voveraitės. Iš gyvulinių pasakų galima suprasti tų laikų gyvenusių žmonių elgesį.

Realistines pasakose dažnai nurodoma vieta, herojaus vardas, gali būti net metai ir tose pasakose daug realistinių faktų, pavyzdžiui pasaka apie Čičinską, mes suprantame, kad tuo metu tikrai buvo toks bajoras ar bajorai, kurie buvo žiaurus, kaip Čičinskas. Istorinėse pasakose irgi yra daug realinių faktų, bet kažkas jose bus prifantazuota, padavime apie Gedimino pilį, mes žinome, kad buvo toks kunigaikštis Gediminas, galbūt jis medžiojo tame miške ir galbūt jam toks sapnas persisapnavo. Bet nickas nežino kokia dalis šio padavimo dalis yra tikra, ar prasimanymas.

Lietuvių tautosakoje yra dvi pasakos, kurios baigėsi tragiškai - tai "Juratė ir Kastytis" ir "Eglė, žalčių karalienė". Tai tikrai neįprasta, kad pasaka liūdnai baigtųsi, bet turbūt tuo ji panaši į mūsų gyvenimą, nes neviskas baigėsi laimingai. Iš pasakos "Eglė..." galime pasakyti, kad lietuviams turėjo didelę įtaką žalčiai, medžiai, kaip žuolos, beržas, taip pat nelyginiai skaičiai, nes pasakoje buvo trys broliai ir viena duklė. Atrodo tai tik pasaka, o kiek visko joje yra.

Sakoma, kad geriausias pasakotojas - melagis ir tai tikra tiesa, tu taip nemanai? Linkiu tau patirti tokį malonumą su pasakomis, kuri aš patyriau.

Su meile **Violeta (Ignatovič, 12 klasė)**

Ovidijus Dovidavičius

Apie Save

Mano vardas **Ovidijus**, pavardė **Dovidavičius**. Man devyni metai. Aš esu aukštas, mėlynų akių, šviesių plaukų.

Aš lankau Cranbourne St. Therese mokyklą. Mano mokytojos vardas **Ms. Wilson**. Aš mokausi trečioje klasėje.

Aš turiu vieną sesutę. Jai du metai. Man patinka žaisti kompiuteriu. Man nepatinka ruošti namų darbus.

Aš neturiu nei gyvuliukų, nei paukštelių.

Dešinėje sėdi **Tomas Sadauskas** su savo šeima

AŠ!

Aš esu **Tomas**. Mano pavardė **Sadauskas**. Esu 8 metų, turiu mėlynas akis ir blondinius plaukus. Aš einu į anglų mokyklą ir lietuvių mokyklą. Mano angliškos mokyklos mokytojos vardas yra **Mrs. Cusmano**. Aš esu antroje klasėje.

Turiu vieną brolių. Jis yra 5 metų. Tai **Paulius**. Man patinka žaisti, piešti ir valgyti. Man nepatinka purvas. Aš turiu vieną jūros kiaulytę.

Aido Žilinsko piešinys

Laiškas Australijos draugei Sveika Daina,

Kaip sekasi studijos? Klausėi manęs paskutiniame laiške kokios lietuviškos pasakos būtų įdomios. Geras klausimas! Aš mėgstu gyvulinės pasakas, nes jas yra lengva suprasti. Dažniausiai minimas vilkas, lapė, kiškis, lokys (meška), avinas, šuo, katinas, ožys, pelė, žvirblis, varna. Lapė yra labai gudri, vilkas - kvailas, žiaurus ir bailus; meška - tinginė; kiškis - bailus; ožys - užsispyrėlis; šarka - plepi ir t.t.

Seniausia lietuvių liaudies stebuklinė pasaka yra "Eglė, žalčių karalienė". Šioje pasakoje randame visą eilę fantastinių elementų: žaltys kalba žmogaus balsu, žmonės pavirsta medžiais, Eglė gyvena rūmuose jūros dugne. Ši pasaka yra labai įdomi.

Religinėse pasakose kalbama apie Dievą. Lietuvių jį vaizdavo kaip gerą ir teisingą senelį, kuris vaikšto po žmones, moko juos įvairių darbų ir dorybių. Pavyzdys yra "Artojas ir verpėja". Religinės pasakos panašios į legendas. Legendos Lietuvoje atsirado kartu su krikščionyste. Pasiskaityk legendą apie "Viešpatį ir šventą Petrą".

Mitologines pasakas yra pačios seniausios. Jose pasakojama apie senovės žmonių (lietuvių) tikėjimą, kai jie dar pagonimis buvo. Yra mitologinių pasakų apie senovės dievų ir deives, apie laumes, aitvarus, paparčio žiedą, raganas ir t.t. pvz. "Juratė ir Kastytis".

Yra tiek daug lietuviškų pasakų. Lietuviškos pasakose dažnai nėra laimingos pabaigos. Po krikščionybės jos buvo apie vėnią, Dievą, garbinimą Dievo. Prieš krikščionybę jos buvo apie gamtą - ugnį, Perkūną, medžius.

Man ne tik patinka skaityti lietuviškas pasakas, bet sukurti ir rašyti jas!!! Turėk smagų laiką skaitant lietuviškas pasakas!

Tavo draugė-Raminta (Kymantaitė 11 kl.)

Kodėl medžių lapai nukrenta Rudenį

Vieną dieną gyveno didelė pabaisa. Ji kiekvieną dieną gąsdino mažus vaikus ir gyvulėlius. Rudenį ji nuskindavo ir suvalgydavo visų medžių lapus. Medžiai turėjo nieko prieš nes jiems visuomet greitai ataugo jų lapai. Ta pabaisa, kaip daug kartų yra dariusi, vijosi kiškį. Ji taip greit bėgo, kad - AAAAH! pakliuvo ant akmens ir skrido ore ir kai nukrito vėl ant žemės pamatė, kad jos kojos prieingo pusėje. Pabaisa bandė atsistoti, bet jei taip skaudėjo, kad nupjovė savo kojos virš kelių ir liko labai trumpos kojos. Pabaisa galvojo:

- Nėra taip blogai. Aš vėl galėsiu išmukti greitai bėgti. Ir greit Pabaisa vėl kiekvieną dieną gąsdino vaikus ir žvėrelius. Kai atėjo ruduo Pabaisa išėjo nusiskinti sau lapų valgyti. Bet negalėjo pasiekti lapus nes jos kojos buvo per trumpos. Tai taip ir praėjo ruduo. Pabaisa nieko nevalgė. Kai atėjo kitas ruduo Pabaisa taip norėjo valgyti, kad paėmė kirvį ir pradėjo medžius nupjauti, kad galėtų tada valgyti lapus. Kai liko tik labai mažai medžių, tie medžiai susirinko ir sugalvojo, kad geriausia pakalbėti su Pabaisa. Kai Pabaisa atėjo jų nupjauti, medžiai pasakė, kad jie duos jai visus lapus. Pabaisa atsakė: - Gerai. Kai rytoj atsikelsiu aš noriu matyti jūsų visus lapus ant žemės.

Tai visvien ir šiandien visi medžiai per rudenį padeda savo visus lapus ant žemės, kad tai Pabaisai nereikėtų skinti, ir nupjauti medžius, bet kad galėtų valgyti nuo žemės.

Raminta Sadauskaitė, 8 Klasė

Mokyklinė Kuprinė

Aš esu maža kuprinė
Mėgstu ir senas knygas,
Šašiuviniai čionai sudėti
Ištaisyti reik klaidas.

Daug pieštukų nukramtyti,
Daug trintukų nutrinti
Į penalą nesudėti
Daug flomasterių naujų.

Į mokyklą vaikštau oriai
Ant vaikučių nugara
Su vaikais aš čiuožiū noriai.
Jiems linkiu gerų dienų.

Julija Jorudaitė, Tauragės M. Mažvydo pagrindinės mokyklos 4 klasės mokinė